ECLI:LV:AT:2018:0112.C28487512.1.S
Lieta Nr. C28487512
SKC-13/2018
Civillietu departaments

Latvijas Republikas Augstākā tiesa
S P R I E D U M S
Rīgā 2018.gada 12.janvārī

Augstākā tiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Inta Lauka,
tiesnese Ļubova Kušnire,
tiesnese Mārīte Zāģere

izskatīja rakstveida procesā civillietu sakarā ar /pers. B/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 3.jūnija spriedumu /pers. B/ prasībā pret SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" par zaudējumu piedziņu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. B/ 2012.gada 14.novembrī cēla Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā prasību, kurā, pamatojoties uz Civillikuma 1635.panta otro daļu, 1587., 1770., 1775.pantu un Dzīvokļa īpašuma likuma 1., 3., 8., 29., 34.pantu, lūdza no SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" piedzīt: 1) zaudējumus 1405,32 Ls; 2) morālā kaitējuma kompensāciju 3000 Ls; 3) jumta tīrīšanas izdevumus 146,40 Ls. Prasība pamatota ar šādiem apstākļiem.

[1.1] /pers. B/ pieder dzīvokļa īpašums /adrese/, par kura apsaimniekošanu viņa ar atbildētāju /datums/noslēgusi dzīvojamās mājas uzturēšanas un apsaimniekošanas līgumu. Saskaņā ar minētā līguma 5.2.1.punktu apsaimniekotāja apņēmās veikt dzīvojamās mājas būvelementu apsekošanu un iekārtu profilaktisko apkopi, lai laikus novērstu konstatētos bojājumus.

[1.2] Prasītāja 2009.gada oktobrī pabeidza dzīvokļa kapitālo remontu, taču jau 2010.gada februārī uz dzīvokļa sienām un griestiem parādījās mitrums. Apskatot ēku un jumtu, bija redzams, ka mitrums rodas no nenotīrīta sniega, kas sakrājies uz jumta. Par šiem apstākļiem prasītāja paziņoja atbildētājai, lūdzot notīrīt sniegu, kā arī novērst applūšanas sekas prasītājas dzīvoklī. Ievērojot, ka atkārtoti izteiktie lūgumi apsaimniekotājam notīrīt sniegu tika ignorēti, prasītāja kopā ar kaimiņiem sniega tīrīšanai pieaicināja SIA „Jumteko Serviss", samaksājot tai par darbu 146,40 Ls. Šie izdevumi ir jāpiedzen no apsaimniekotāja.

[1.3] Par dzīvokļa applūšanu, kas notika divas reizes, sastādīti apsekošanas akti. Applūšanas sekas ir redzamas abās dzīvokļa istabās un virtuves stūros, kur mitruma ietekmē izveidojusies sēnīte un deformējusies grīda. Šie fakti norādīti iesniegumos atbildētājai, vairākkārt lūdzot veikt mājas apsekošanu un bojājumu novēršanu, jo izveidojusies situācija acīmredzami liecina par jumta remonta nepieciešamību.

Diemžēl apsaimniekotāja ēkas jumta remonta darbus neveica ne 2010.gadā, ne 2011.gadā, ne 2012.gadā, ignorējot lūgumus novērst applūšanas dēļ radušos bojājumus prasītājas dzīvoklī, kā arī neatlīdzināja šajā sakarā radušos zaudējumus par bojāto dzīvokli.

[1.4] Prasītāja jau 2010.gada janvārī vērsās ar iesniegumu Rīgas domes Mājokļu un vides departamenta Apsaimniekošanas pārvaldē, kura atbildētājai deva vairākus norādījumus, kas netika ņemti vērā. Iesniegumu Rīgas domes Birokrātijas apkarošanas centrā prasītāja iesniedza 2011.gada februārī, uz ko saņēma atbildi, ka nepieciešamie remontdarbi tiks veikti līdz 2012.gada 23.martam, kas netika izdarīts.

[1.5] Atbildētājas bezdarbības dēļ prasītājai ir nodarīti tieši zaudējumi, kas izpaužas kā viņai piederošās mantas samazinājums. Zaudējumu apmēru 1405,32 Ls pierāda pēc prasītājas lūguma 2012.gada augustā sagatavotais SIA „INVESTCOM" sertificēta speciālista tehniskās apsekošanas atzinums un telpu apdares atjaunošanas izmaksu aprēķina tāme.

Atbildētājas prettiesiskās bezatbildības dēļ prasītājas ģimene ir spiesta dzīvot veselībai kaitīgos apstākļos, kas radījis morālo kaitējumu, par ko no atbildētāja piedzenama atlīdzība 3000 Ls.

[2] Ar Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesas 2014.gada 28.maija spriedumu prasība daļēji apmierināta.

No SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" /pers. B/ labā piedzīti zaudējumi 396,82 EUR, valsts nodeva 42,69 EUR, ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 4,70 EUR, un ar pierādījumu savākšanu saistītie izdevumi 23,18 EUR, kopā piedzīti 467,39 EUR.

Prasība noraidīta pārējā daļā par zaudējumu atlīdzības piedziņu un par morālā kaitējuma kompensācijas piedziņu. Prasītāja tiesas sēdē atteikusies no prasījuma piedzīt jumta tīrīšanas izdevumus.

Spriedums attiecībā par zaudējumu piedziņu pamatots ar šādiem motīviem.

[2.1] No Dzīvokļa īpašuma likuma 4.panta pirmās daļas 1.punkta, Dzīvojamo māju pārvaldīšanas likuma 6.panta otrās daļas 1.punkta „a" un „d" apakšpunkta, Ministru kabineta 2010.gada 28.septembra noteikumu Nr.906 „Dzīvojamās mājas sanitārās apkopes noteikumi" 6.2. un 11.punkta izriet, ka jumta apsekošana ir atbildētājas pienākums, taču šo pienākumu atbildētāja nav veikusi.

[2.2] Prasītājai nodarītie zaudējumi atzīstami par tagadējās mantas samazinājumu (Civillikuma 1772.pants) un tie ir cēloniskā sakarā ar atbildētājas prettiesisko bezdarbību.

[2.3] Ievērojot, ka remonts dzīvoklī vēl nav veikts, pamatojoties uz Civillikuma 1775. un 1779.pantu, no tāmē norādītajām remontdarbu veikšanai nepieciešamajām izmaksām 1405,32 Ls prasītājas labā ir piedzenami 278,89 Ls (396,82 EUR), ko veido materiālu vērtība 272,46 Ls un mehānismi 6,43 Ls.

[3] Apelācijas sūdzību par minēto spriedumu prasības noraidītajā daļā iesniedza /pers. B/.

[4] Ar Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 3.jūnija spriedumu noraidīta /pers. B/ prasība par zaudējumu 1602,76 EUR (1126,43 Ls) un morālā kaitējuma kompensācijas 4268,61 EUR (3000 Ls) piedziņu.

Spriedums daļā par zaudējumu piedziņu pamatots ar šādiem motīviem.

[4.1] Pirmās instances tiesas spriedums daļā, ar kuru prasītājas labā piedzīti zaudējumi 396,82 EUR, nav pārsūdzēts un atbilstoši Civilprocesa likuma 203.panta otrās daļas noteikumiem ir stājies likumīgā spēkā. Līdz ar to lieta izskatāma pēc būtības prasības daļā par zaudējumu 1602,76 EUR un morālā kaitējuma atlīdzības piedziņu.

Pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc apelācijas instances tiesa saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.panta piekto daļu pievienojas tajā ietvertajai motivācijai.

[4.2] Nav pamatots apelācijas sūdzības arguments, ka prasītājai nodarīto zaudējumu kopsummu veido ne tikai izmantojamo materiālu un instrumentu izmaksas, bet arī izdevumi par darbu un citas tāmē norādītās izmaksas.

Saskaņā ar Civillikuma 1771.pantu tikai jau cēlies zaudējums dod tiesības uz atlīdzību, savukārt atbilstoši Civillikuma 1772.pantam viens no zaudējuma veidiem ir esošās mantas samazinājums, kas var izpausties kā lietas sabojāšana.

[4.3] Prasība par zaudējumu atlīdzināšanu celta sakarā ar prasītājai piederošā dzīvokļa bojājumiem, kuru novēršanai saskaņā ar tāmi nepieciešami 1405,32 Ls jeb 1999,59 EUR.

Minētajā tāmē bez materiālu un mehānismu izmaksām iekļautas arī šādas izmaksu pozīcijas: darba alga, materiālu piegādes transporta izdevumi 10 % apmērā no tāmē noteiktās materiālu vērtības, organizācijas vispārīgie saimnieciskie izdevumi 12 % apmērā no būvdarbu un transporta izdevumu izmaksām, plānotā peļņa 8 % apmērā no būvdarbu un transporta izdevumu izmaksām, sociālais nodoklis 24,09 % apmērā no būvdarbu izmaksām, finanšu rezerve neparedzētiem darbiem 5 % apmērā no būvniecības izmaksām un PVN 21 % apmērā no būvniecības izmaksām ar neparedzētiem izdevumiem (turpmāk arī - virsizdevumi).

Augstākā tiesa vairākkārt atzinusi, ka pievienotās vērtības nodokļa un sociālā nodokļa maksājumu iekļaušana zaudējumu aprēķinā ir pamatota tikai tad, ja izdevumi lietas atjaunošanai jau ir bijuši pirms prasības celšanas tiesā un ar attiecīgiem dokumentiem tiek pierādīta to samaksa (*sk. Augstākās tiesas Senāta 2006.gada 6.septembra sprieduma lietā Nr.SKC-475 (C20115304), 2010.gada 29.septembra sprieduma lietā Nr.SKC-191 (30260806) 8.punktu*).

[4.4] Apsverot seku novēršanu, sabojātas lietas īpašniekam ir arī citādas iespējas, piemēram, veikt remontu pašam vai pieaicināt meistaru, kas darbu izpilda uz uzņēmuma līguma pamata, nebūdams reģistrēts kā pievienotās vērtības nodokļa maksātājs, un par kuru arī netiek veiktas sociālā nodokļa iemaksas. Tāpat lietas īpašnieks pieprasīto atlīdzinājumu par tiesību aizskārumu var nemaz neizlietot materiālu iegādei, šādi paturot sev bez materiālu vērtības arī pievienotās vērtības nodokļa vērtību.

Arī attiecībā uz darba algu, materiālu piegādes transporta izdevumiem, saimnieciskajiem izdevumiem, plānoto peļņu un finanšu rezervi neparedzētiem darbiem, atzīstams, ka gadījumā, ja šie izdevumi nav veikti līdz prasības izskatīšanai, tos nevar uzskatīt par tādiem, kas neizbēgami būtu nepieciešami mantas (lietas) iepriekšējā stāvokļa atjaunošanai.

Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka prasītājas dzīvoklī ir veikti remontdarbi un tie apmaksāti, līdz ar to pirmās instances tiesa, pareizi piemērojot Civillikuma 1771. un 1772.panta normas, pamatoti noraidījusi prasību par zaudējumu aprēķinā iekļauto virsizdevumu apmaksas piedziņu.

[5] Par minēto spriedumu /pers. B/ iesniedza kasācijas sūdzību, lūdzot Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 3.jūnija spriedumu atcelt un nodot lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

Kasācijas sūdzība pamatota ar šādiem argumentiem.

[5.1] Konstatējot, ka dzīvokļa remontdarbi un līdz ar to arī samaksa par tiem nav veikta, tiesa nepamatoti secinājusi, ka remontdarbu tāmē bez materiālu un transporta izmaksām iekļautie papildu izdevumi nav uzskatāmi par tādiem, kas būtu nepieciešami lietas iepriekšējā stāvokļa atjaunošanai. Tādējādi nepareizi piemērotas materiālo tiesību normas, proti, Civillikuma 1771. un 1772.pants.

Spriedumā tiesa atsaukusies uz judikatūru (*sk. [4.3] punktu*), taču vairākos Augstākās tiesas spriedumos ir atzīts, ka par jau cēlušos zaudējumu Civillikuma 1771.panta izpratnē un tagadējās mantas samazinājumu ir uzskatāms arī tāds mantai nodarīts kaitējums, kurš vēl nav novērsts, un bojātās lietas iepriekšējā stāvokļa atjaunošanai nepieciešamo līdzekļu apmērā ir iekļaujami visi šim nolūkam nepieciešamie izdevumi, arī tādi, kuri ir aprēķināti, bet vēl nav samaksāti (*sk. Augstākās tiesas 2008.gada 29.oktobra sprieduma lietā Nr. SKC-332/2008 (C29280805) 5.punktu, 2013.gada 19.februāra sprieduma lietā Nr. SKC-35/2013 (C15113908) 8.2.punktu, 2013.gada 6.decembra sprieduma lietā Nr. SKC-432/2013 (C04127299) 11.punktu, 2014.gada 8.aprīļa sprieduma lietā Nr. SKC-18/2014 (C04315308) 8.punktu*).

[5.2] Pievienotās vērtības nodokļa iekļaušana zaudējumu aprēķinā ir pamatota, turklāt uz izskatāmo lietu pilnībā attiecināma no Augstākās tiesas 2013.gada 6.decembra sprieduma lietā Nr. SKC-432/2013 (C04127299) 11.punkta izrietošā atziņa, ka, ja prasība celta nolūkā saņemt lietas iepriekšējā stāvokļa atjaunošanai nepieciešamos naudas līdzekļus, tā nav noraidāma tāpēc, ka atjaunošanas darbi vēl nav veikti.

Prasītāja apelācijas sūdzībā norādīja, ka viņas veselības stāvoklis neļauj dzīvoklim radītos bojājumus novērst saviem spēkiem, savukārt mantiskais stāvoklis nedod iespēju veikt samaksu par nepieciešamajiem remontdarbiem.

[5.3] Nepamatoti noraidīts arī prasījums par morālā kaitējuma kompensācijas piedziņu, jo tiesa nepareizi iztulkojusi Civillikuma 1635.pantu.

[6] Ar Augstākās tiesas tiesnešu kolēģijas 2016.gada 1.jūlija rīcības sēdes lēmumu, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 464.panta otro daļu, ierosināta kasācijas tiesvedība sakarā ar /pers. B/ kasācijas sūdzību par Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 3.jūnija spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība par zaudējumu 1602,76 EUR piedziņu, nosakot lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Vienlaikus, pamatojoties uz Civilprocesa likuma 464.panta trešo daļu, Augstākās tiesas tiesnešu kolēģija atteica ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar /pers. B/ kasācijas sūdzību par minēto spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība par morālā kaitējuma kompensācijas piedziņu.

Motīvu daļa

[7] *Pārbaudījusi sprieduma likumību attiecībā uz personu, kura to pārsūdzējusi, un attiecībā uz argumentiem, kas minēti kasācijas sūdzībā, kā to nosaka Civilprocesa likuma 473.panta pirmā daļa,* Augstākā tiesa atzīst, *ka* Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 3.jūnija spriedums ir atceļams daļā, ar kuru noraidīta prasība par zaudējumu 1602,76 EUR piedziņu, nododot lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā.

[7.1] Lietā nepastāv strīds, ka SIA „Rīgas namu pārvaldnieks" prettiesiskas bezdarbības dēļ uz dzīvojamās mājas /adrese/, jumta izveidojusies nenotīrīta sniega un ledus kārta, kuras kušanas rezultātā divas reizes appludināts prasītājai piederošais dzīvoklis Nr. /numurs/ kas atrodas šīs mājas

augšējā stāvā.

Atbilstoši Latvijas būvnormatīvam LBN405-01 SIA „INVESTCOM" veikusi dzīvokļa Nr/numurs/, bēniņu telpas virs tā un jumta seguma apsekošanu un sastādījusi tehniskā stāvokļa novērtējumu. Būveksperts/pers. F/, kurš saņēmis būvprakses sertifikātu Nr. /numurs/ būvdarbu vadīšanā, būvuzraudzībā un tehniskajā apsekošanā, sastādījis Telpu apdares atjaunošanas izmaksas aprēķinu Nr.T-2012-8-2 (tāmi), atbilstoši kuram nepieciešamās izmaksas bojāto telpu apdares atjaunošanai ir 1405,32 Ls.

No tiesas sprieduma secināms, ka minētie aprēķini nav apstrīdēti, un tie kopsakarā ar pārējiem lietā iegūtajiem pierādījumiem bijuši pamatā tiesas izdarītajam secinājumam, ka prasītājai piederošās mantas – dzīvokļa - sabojāšanas rezultātā ir nodarīti zaudējumi, kas ir cēloniskā sakarā ar atbildētājas prettiesisko rīcību.

Tomēr apelācijas instances tiesa, pievienojoties pirmās instances tiesas spriedumā izklāstītajiem motīviem, atzinusi, ka atbilstoši Civillikuma 1771. un 1772.pantam prasītājas labā piedzenama un atlīdzināma tikai daļa no dzīvokļa atjaunošanai nepieciešamo izdevumu tāmē norādītajām izmaksām, t.i., izmantojamo materiālu un instrumentu izmaksas.

Pārējos tāmē minētos remonta veikšanai nepieciešamos izdevumu posteņus (*sk. 4.3 un 4.4.punktu*) tiesa nav atzinusi par mantas samazinājumu (Civillikuma 1770.pants) un nav attiecinājusi uz zaudējumiem, kas Civillikuma 1771.panta izpratnē jau ir cēlušies, un dod tiesības uz atlīdzību.

[7.2] Augstākā tiesa atzīst, ka minētās materiālo tiesību normas šajā gadījumā piemērotas nepareizi, uz ko pamatoti norādījusi arī kasācijas sūdzības iesniedzēja.

[7.3] Augstākās tiesas praksē ir attīstījusies un nostabilizējusies būtiska atziņa jautājumā par Civillikuma 1770., 1771. un 1772.pantā definētā jēdziena „zaudējumi" izpratni, secinot, ka tagadējās mantas samazinājums rodas gadījumā, kad ķermeniskai lietai tiek nodarīti bojājumi un tās īpašnieks tā rezultātā cieš zaudējumus, jo bojājumu dēļ attiecīgā lieta ir zaudējusi savas sākotnējās īpašības.

Nepieciešamo līdzekļu apmērs, lai bojātā lieta atgūtu savu iepriekšējo stāvokli, ir kritērijs, pēc kura iespējams noteikt, kādā apmērā ir noticis esošās mantas samazinājums, citiem vārdiem, kādā apmērā lietas īpašniekam nodarīti zaudējumi tagadējās mantas samazinājuma veidā (*sk., piem., Augstākās tiesas 2013.gada 6.decembra sprieduma lietā Nr. SKC-432/2013 (C04127299) 11.punktu; 2014.gada 8.aprīļa sprieduma lietā Nr. SKC-18/2014 (C04315308) 8.punktu*).

Zaudējumu atlīdzināšanas mērķis ir pēc iespējas pilnīgāk atjaunot tādu cietušās personas mantas stāvokli, kāds pastāvētu, ja tiesību aizskārums nebūtu noticis. Proti, zaudējumu pilnīgas atlīdzināšanas pamatuzdevums ir novērst cietušā mantisko tiesību aizskāruma radītās negatīvās sekas.

[7.4] Ievērojot iepriekš minēto, Augstākā tiesa atzīst, ka atbilstoši spēkā esošiem normatīvajiem aktiem sastādītā tāmē iekļautās dzīvokļa remontam nepieciešamās izmaksas nav pamata uzskatīt par priekšā stāvošiem zaudējumiem, kas nav jāatlīdzina saskaņā ar Civillikuma 1771.pantu, jo šajā tiesību normā iekļauto juridisko jēdzienu „priekšā stāvošs zaudējums" ir pamats attiecināt uz tādiem apstākļiem, kas liecina par zaudējumu izraisoša tiesību pārkāpuma iespējamību nākotnē, taču izskatāmajā civillietā konstatētie faktiskie apstākļi apstiprina, ka atbildētājas prettiesiskā bezdarbība, kuras rezultātā noticis prasītājai piederošās tagadējās mantas samazinājums, jau ir notikusi, tādēļ dzīvokļa atjaunošanai nepieciešamie izdevumi atbilstoši Civillikuma 1771.pantam un 1772.pantam kvalificējami kā jau cēlies zaudējums, kas jāatlīdzina.

Šādi secinājums, interpretējot Civillikuma 1771. un 1772.pantu, jau savulaik izteikts arī Augstākās tiesas spriedumos, uz kuriem atsaukusies kasācijas sūdzības iesniedzēja, proti, 2013.gada 6.decembra sprieduma lietā Nr. SKC-432/2013 (C04127299) 11.punktā atzīts, ka iepriekšējā stāvokļa atjaunošanai „nepieciešami naudas līdzekļi, kādēļ arī prasība ir celta", bet Augstākās tiesas 2014.gada 8.aprīļa sprieduma lietā Nr. SKC-18/2014 (C04315308) 8.punktā norādīts: „Civillietu departaments nepiekrīt apelācijas instances tiesas norādījumam, ka atlīdzināmi tikai tādi zaudējumi, saskaņā ar kuriem izmaksas jau veiktas."

[7.5] Augstākā tiesa konstatē, ka pārbaudāmajā spriedumā vērsta uzmanība uz iespēju pašai prasītājai bez atlīdzības veikt dzīvokļa remontu vai arī noslēgt līgumu ar personu, kurai tāmē nebūtu jāiekļauj, piemēram, pievienotās vērtības nodoklis (*sk. 4.4 punktu*). Tomēr spriedumā nav atrodama juridiskā argumentācija, kādēļ iepriekš minētie dzīvokļa atjaunošanas varianti var būt pamats konkrētās prasības noraidīšanai.

Turklāt šādā veidā prasītāja tiek nostādīta situācijā, kurā viņai pašai ir jāpērk remontam nepieciešamie materiāli un par saviem līdzekļiem jāveic dzīvokļa remonts, kā arī tiek liegta iespēja noslēgt līgumu par dzīvokļa remontu ar tādu pakalpojuma sniedzēju, kuram atbilstoši Ministru kabineta noteikumu Nr.178 „Kārtība, kādā norādāmas preču un pakalpojumu cenas" 19.punktam pakalpojuma cenā, kas, noslēdzot darījumu, jāmaksā prasītājai, ir jāietver pievienotās vērtības nodoklis un citi nodokļi.

[7.6] Šā sprieduma 7.3 un 7.4 punktā minētās atziņas par Civillikuma 1770., 1771. un 1772.panta piemērošanu attīstītas Augstākās tiesas 2015.gada 2.jūlija spriedumā lietā Nr. SKC?58/2015 (C29750009) (*sk. 6.11.punktu*); 2015.gada 30.novembra spriedumā lietā Nr. SKC-2482/2015 (C03020713) (*sk. 9.punktu*); 2016.gada 31.marta sprieduma lietā Nr. SKC-41/2016 (C31446311) (*sk. 7.1.punktu*); 2016.gada 7.jūnija spriedumā lietā Nr. SKC?7/2016 (C39072411) (*sk. 9..punktu*).

Arī juridiskajā literatūrā, analizējot Augstākās tiesas praksi lietās par zaudējumu atlīdzības piedziņu, atzīts: „[..] minētā pieeja, kura orientēta uz iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu un atbilstoši kurai zaudējumi nosakāmi, salīdzinot cietušā mantas iepriekšējo un vēlāko stāvokli, ir piemērota, ja aizskārēja rīcības rezultātā tikusi bojāta vai gājusi bojā cietušajam piederoša ķermeniska lieta un ja cietušais nemaz nepretendē uz atrautās peļņas atlīdzināšanu. Šādā situācijā atlīdzināmo zaudējumu apmēru arī veido starpība starp cietušā iepriekšējo un vēlāko mantas stāvokli, jo tad, ja lieta tikusi bojāta, minēto starpību veido to izdevumu (izmaksu) apmērs, kuri nepieciešami lietas iepriekšējā stāvokļa atjaunošanai, savukārt tad, ja lieta gājusi bojā, minēto starpību veido pati šīs lietas vērtība" (*sk. Kalniņš E. Jēdziena „zaudējumi" izpratnes tālākas attīstīšanas nepieciešamība. Jurista Vārds, 11.07.2017., Nr. 29 (983), 12.lpp.).*

[7.7] Ievērojot iepriekš norādīto, atzīstams, ka apelācijas instances tiesas spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība par zaudējumu piedziņu, nevar atzīt par tiesisku un pamatotu, tāpēc tas šajā daļā, kā arī daļā par tiesas izdevumu piedziņu no prasītājas, atceļams, nododot lietu jaunai izskatīšanai Rīgas apgabaltiesā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 458.panta otro daļu /pers. B/ atmaksājama samaksātā drošības nauda 50 EUR (prasītāja no drošības naudas samaksas daļēji bijusi atbrīvota).

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 458.panta otro daļu, 474.panta 2.punktu un 477.pantu, Augstākā tiesa

nosprieda:

atcelt Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2015.gada 3.jūnija spriedumu daļā, ar kuru noraidīta prasība par zaudējumu piedziņu, kā arī daļā par tiesas izdevumu piedziņu no prasītājas, un nodot lietu šajā daļā jaunai izskatīšanai Rīgas apgabaltiesā kā apelācijas instances tiesā.

Atmaksāt /pers. B/, personas kods /personas kods/, par kasācijas sūdzības iesniegšanu samaksāto drošības naudu 50 EUR (piecdesmit *euro*).

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesnese referente (paraksts) I.Lauka
Tiesnese (paraksts) Ļ.Kušnire
Tiesnese (paraksts) M.Zāģere

NORAKSTS PAREIZS
Augstākās tiesas tiesnese I.Lauka
Rīgā 2018.gada 12.janvārī